

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918201309
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5918201309.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Prima Banka Slovensko a. s., IČO: 1575951, Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: E. T., nar. XX.XX.XXXX, R. XXXX/XX, XXX XX S., v spotrebiteľskom spore o zaplatenie 7.610,12 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5Csp/39/2018-70 zo dňa 25.10.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním II. potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponecháva nedotknutý.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 7.610,12 eur titulom nezaplatenej istiny, úrok 177,95 eur, úroky z omeškania 2,97 eur, ako aj nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 5,68 eur, to všetko do 30 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny 7.610,12 eur od 23.06.2018 do zaplatenia, a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 177,95 eur od 23.06.2018 do zaplatenia.

II. V ostatnej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazuje na ust. § 52 Občianskeho zákonníka, ust. zák. č. 129/2010 Z.z. konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané a medzi sporovými stranami nebolo sporné, že právny vzťah, na základe ktorého si žalobca uplatňuje nárok voči žalovanému je založený vyššie uvedenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere č.374381 uzavretou medzi žalobcom a žalovaným ako dlžníkom dňa 19.01.2017, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 8.500,- eur pri dohodnutej úrokovej sadzbe 6,9% ročne, ktorý úver sa zaviazal splácať žalovaný v pravidelných 96.mesačných splátkach po 115,90 eur, splatných vždy do každého 20.dňa kalendárneho mesiaca, s tým, že 1.splátka bola splatná dňom 20.02.2017, a posledná splátka dňom 20.01.2025. Zároveň sa zaviazal uhrádzať žalovaný i poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,84 eur mesačne. Výška RPMN predstavuje 8,75%, priemerná RPMN 9,27%. Ďalej súd mal za preukázané a medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalovaný porušil povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy a dostal sa do omeškania so splácaním dohodnutých splátok, pričom opakovaným upozornením zo

dňa 19.04.2018 bol vyzvaný k zaplateniu omeškaných splátok úveru, s tým, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní žalobca svoje právo vyplývajúce z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a požiada o zaplatenie celej svojej pohľadávky. Výzvou zo dňa 22.06.2018 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 22.06.2018 a vyzval žalovaného na úhradu celého dlhu vo výške 7.856,72 eur s príslušenstvom.

Žalovaný výšku nesplatennej istiny nerozporoval, ani nespochybňoval, v priebehu konania poukazoval na skutočnosť, že uhradil čiastku 1.100,- eur titulom vrátenia úveru, uvedenú okolnosť však súd v čase rozhodovania nemal preukázanú, z toho dôvodu súd na uvedené tvrdenie žalovaného, ktoré nebolo žiadnym spôsobom preukázané ani verifikované žalobcom neprihliadol, pokiaľ však žalovaný skutočne realizoval úhrady v prospech žalobcu v priebehu súdneho konania, uvedená okolnosť môže ovplyvniť výšku nesplatennej istiny, v prípade exekučného konania.

Predmetná zmluva, na základe ktorej si žalobca uplatňuje svoj nárok je zmluvou spotrebiteľskou, ide o právny vzťah vzniknutý na základe Zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ide o občianskoprávny vzťah, na ktorý súd aplikuje okrem ustanovení Občianskeho zákonníka i ustanovenia Zákona č.129/2010 Z. z.. Bolo preukázané, že predmetná zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, keďže žalovaný, ktorému bol poskytnutý úver, neplnil svoje zmluvné povinnosti, dostal sa do omeškania s plnením peňažného záväzku, žalobca využíjúc ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru ku dňu 22.06.2018. Z uvedeného dôvodu súd potom žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 7.610,12 eur titulom nezaplatennej istiny, ako aj vyčíslený úrok z úveru vo výške 177,95 eur ako aj úroky z omeškania 2,97 eur a nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 5,68 eur, ktorý výška nebola v konaní rozporovaná ani namietaná.

Zároveň súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi i úrok z omeškania a to vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny 7.610,12 eur a z nezaplatených úrokov vo výške 177,95 eur od 23.06.2018 do zaplatenia, nakoľko žalovaný tým, že neuhradil svoj dlh v lehote splatnosti, t.j. do 22.06.2018, dostal sa dňom nasledujúcim do omeškania s plnením peňažného záväzku, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č.87/95 Z. z.

V ostatnej časti, pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie úroku 6,90% ročne z nezaplatennej istiny 7.610,12 eur od 23.06.2018 do zaplatenia, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď úroky z istiny je možné uplatniť a priznať len do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Po nadobudnutí splatnosti úveru veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné), niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. (z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline 9Co/165/2018). Uvedené rozhodnutie ďalej poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/1998, z ktorého vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.

Z uvedených dôvodov poukazujúc na ustálenú judikatúru súd potom nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov 6,90% ročne z nezaplatennej istiny vo výške 7.610,12 eur odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru až do zaplatenia ako nedôvodný a nepreukázaný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi, ktorý bol vo veci úspešný, právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď jeho neúspech sa dotýkal len príslušenstva a to zmluvných úrokov z poskytnutého úveru. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu v časti výroku II., ktorým súd v ostatnej časti žalobu zamietol, podal odvolanie žalobca. Navrhoval odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmeniť a vyhovieť žalobe žalobcu v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že sa nestotožňuje s argumentmi súdu prvej inštancie a považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Má za to, že má nárok na zmluvné úroky až do splatenia úveru. Nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Poukázal na ust. § 502, § 503 Obchodného zákonníka a aktuálnu rozhodovaciu prax, rozhodnutia všeobecných súdov a Najvyššieho súdu SR.

Má za to, že obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie

dĺžníka, ktorá je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dĺžníka. Samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu proti rozsudku okresného súdu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalovaný, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdil v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponechal nedotknutý.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

9. S rozhodnutím okresného súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

10. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

11. V preskúmvanej veci predmetom odvolania bol nárok na úrok z úveru 5,95 % ročne z nezaplátenej istiny 7.610,12 eur od 23.06.2018 do zaplätania. Teda bolo potrebné posúdiť, či žalobca ako veriteľ, ktorý zosplätnil úver, má naďalej po zosplätnení od žiadaného obdobia nárok aj na zmluvné úroky.

12. Splatením úveru sa rozumie vrátenie úveru veriteľovi aj s úrokmi z úveru, ak boli dohodnuté medzi veriteľom a dĺžníkom, pričom úroky z úveru treba chápať ako odplatu za poskytnutý úver. Zosplätnením úveru je však treba rozumieť určenie splatnosti celého dlhu, ktorého plnenie bolo dohodnuté v splátkach. Pri zosplätnení úveru s dohodnutými úrokmi z úveru teda dochádza k zrušeniu povinnosti splácať dlh v splátkach, v ktorých boli zakomponované úroky z úveru a veriteľovi vzniká nárok na jednorázové vrátenie istiny úveru vrátane úrokov z úveru, ktoré boli kapitalizované ku dňu zosplätnenia úveru. Veriteľ má tak právo získať hneď späť požičanú peňažnú sumu a dĺžník, v danom prípade spotrebiteľ, už nemá žiaden

právny titul na to, aby mal naďalej veriteľom poskytnuté finančné prostriedky a veriteľ už nemá právo, aby si voči dlžníkovi uplatňoval nárok na úroky z úveru, ktoré by mu patrili, keby ich naďalej mal u seba dlžník, v danom prípade spotrebiteľ. Odvolací súd zastáva právny názor, že po zosplatnení úveru už veriteľ nemá nárok na úroky zo splátok úveru po zosplatnení, keďže od zosplatnenia úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania.

13. Ak teda spotrebiteľ už po zosplatnení úveru nemá právny titul mať u seba peňažné prostriedky z úveru, potom už ani nie je dôvod na to, aby dodávateľ, t.j. veriteľ inkasoval úroky z úveru, ktoré by mu patrili len vtedy, ak by ich oprávnené mal a užíval ich dlžník, t.j. spotrebiteľ. V opačnom prípade by došlo k ústavne nekonformnému a nezákonnému stavu, kedy by sa de facto popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny v obsahu záväzku (zosplatnenie úveru) a veriteľ by mal právo na úroky ako keby k zmene záväzku nedošlo, avšak spotrebiteľ by nemal garantované žiadne práva, ktoré by mu vyplývali zo zmluvy pred takouto zmenou.

14. Jednorázovým zosplatnením úveru zo strany dodávateľa vzniká spotrebiteľovi povinnosť vrátiť celú sumu poskytnutého úveru navýšenú o úroky ku dňu zosplatnenia, ak sa potom po zosplatnení spotrebiteľ omešká s plnením, má dodávateľ, t.j. veriteľ, nárok len na úrok z omeškania zo sumy uvedenej v zosplatnení.

15. Odvolací súd poznamenáva, že ak by došlo k dohode medzi dodávateľom (veriteľom) a spotrebiteľom (dlžníkom) o tom, že spotrebiteľ má popri úrokoch z omeškania platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky z úveru od zosplatnenia až do splatenia úveru, takáto dohoda by spôsobovala značnú nerovnováhu na škodu spotrebiteľa, ktorého postavenie by výrazne zhoršovala a tak by vyvolávala hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej strany, ktorou spotrebiteľ nesporne je. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. Na tomto výklade sa ustálila aj súdna prax a tento výklad považuje za ústavne akceptovateľný aj Ústavný súd SR (uznesenie IV.ÚS 476/2012-14 zo dňa 18. septembra 2012).

16. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietavej časti výroku rozsudku zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

17. K tvrdeniu žalobcu v odvolaní, že žalobca má nárok na odplatu v podobe riadnych úrokov dohodnutých v zmluve v zmysle Obchodného zákonníka, odvolací súd poznamenáva, že toto právo mu nebolo upreté pokiaľ ide o dohodnuté úroky do zosplatnenia istiny avšak je iná situácia, pokiaľ ide o nárok na úroky z úveru po zosplatnení úveru, na ktoré už nárok nemá, keďže úrok z úveru je cena peňažných prostriedkov, ktoré poskytovateľ úveru dáva do dispozície toho, kto úveru prijíma na dohodnutú dobu, a teda ak dôjde k zosplatneniu úveru dochádza tým aj k zmene v obsahu tohto záväzkového vzťahu, ohľadne dohodnutej doby a práve preto už nemôže veriteľ požadovať úroky z úveru po zosplatnení, ale má nárok len na úroky z úveru do zosplatnenia úveru, keďže na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy majú použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa mali použiť normy obchodného práva, v danom prípade Obchodného zákonníka.

18. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdil ako vecne správny.

19. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovaného. Keďže žalovanému v odvolacom konaní trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)